

saadan Betydning, at jeg finder det rigtigt at notere det. Det er ikke ansøgt eksempelvis; det er ansøgt med fuldt Forsæt, fordi man tror, at det i dette Forhold har en særlig og stærk Betydning. — Jeg vil tilstaa, at jeg ikke har ringe Betænkelighed ved Forslaget under Nr. 33, som giver Anledning til, at en Lærling kan unddrage sig Læringsforholdet, naar det viser sig, at han har tabt Lysten til den Virksomhed eller af andre Grunde. Det vil gjøre Forholdet i en væsentlig Grad løsere, end det efter sin Mening bør være, og den Løshed turde let have til Følge, at Mestre, der ikke vide, om det en stjern Dag af ganske andre Grunde end den paagjældende Lærings Uoplagthed til Udbannelse i Faget kan påstede, at han skal drages ud af Forholdet, ikke faar den Interesse for at tage sig af Lærings Opdragelse i Læringsalderen, som han vil have, naar han er vis paa at beholde Læringsen en bestemt Tid, i hvilken han er istand til at gjøre det og det ud af ham. En saadan Interesse vil han ikke kunne have for Læringsen, naar han ikke er sikker paa, at man en Dag kommer og siger: Nu skal Læringsen rejse til Amerika eller være Matros eller Lignende. Jeg tror derfor ikke, at denne Bestemmelse under Nr. 33 er uden Betænkelighed, idet den gjør Forholdet løsere baade fra den ene og anden Side; men vil man have den, kunde den trænge til et Supplement, som jeg ikke i dette Dieblis erindrer, hvorvidt det staar i Forslaget, nemlig, at en lignende Ret gives Læremesteren til at staa sig af med en Lærling, der absolut ikke er skikket til den Bestemmelse, hvortil han er sat.

Jeg er ikke ganske enig i det af tvende ærede Medlemmer under Nr. 6 stillede Ændringsforslag. Det forekommer mig besynderligt, at en Sag, der efter sin Bestaafenhed som strafbar henhører under den offentlige Politiret, fordi der bliver Spørgsmaal om Erstatning, skal behandles ved den private Politiret. Det kan være, at en saadan Bestemmelse kan være ret hensigtsmæssig, og jeg vil sige, at jeg vilde ønske det for heldigt, om der kom saa faa Politisager som muligt i disse Forhold; men den Sætning, at en Sag, der efter sin Bestaafenhed er offentlig Politisag, skal blive privat Politirets sag, naar der stilles Fordring fra den ene eller anden Side om Erstatning, forekommer mig i juridisk Forstand at være temmelig uholdbar. — Mod de andre af de ærede Medlemmer (Sørensen og Drenbøll) stillede Ændringsforslag har jeg ikke Noget at indvende. — Hertil skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Chr. Nielsen: Jeg vil kun tillade mig at anbefale det Ændringsforslag, der er stillet af et æret Medlem og mig om de 18 Aar. Da min ærede Medforslagsstiller har motiveret Forslaget, vil jeg indskrænke mig til at anbefale Forslaget, der jo gaar ud paa, at Loven kun skal omfatte dem, der ere under 18 Aar. Jeg vilde gjerne

udtale et Par Ord angaaende § 1. Det er denne Paragraf, med Hensyn til hvilken der har været saa stærk Tvivl om Gyldigheden af Kontraktens Oprettelse og Politimesterens Paategning paa denne. Vi ere gaaede med til at sige, at naar en Kontrakt skal have Gyldighed, skal den være paategnet af Dyrigheden, og som Følge deraf skulle de Paagjældende ogsaa kunne være Straf underkastede. Det er min Mening, at naar Loven kommer ud, vil den ikke kunne have nogen Betydning, naar det ikke bliver paabudt, at der skal oprettes skriftlig Kontrakt. Jeg maa erkjende, at jeg kun har lidet Kjendskab til disse Forhold, og det er derfor, jeg har unbladt at fremkomme med min Mening. Jeg kan imidlertid slutte mig til Resultatet af Forhandlingerne i Arbejderkommissionen, og til Resultatet af de Møder, der ere holdte i den Anledning. Jeg vil fastholde og bede meget om, at det maa blive vedtaget, at Kontrakter skulle oprettes skriftlig, thi ellers tror jeg ikke, at Loven vil faae nogen Betydning, naar den kommer ud. En anden Ting er det, om man overhovedet skal gribe ind i disse private retlige Forhold, men det er jo Ting, jeg som sagt ikke har stort Kjendskab til, jeg har fulgt de Forhandlinger, der ere førte paa dette Omraade, og idet jeg navnlig ser hen til Udtalelserne i Arbejderkommissionen, kan jeg ikke være med til at give Lovforslaget min Stemme, hvis det bliver i den foreliggende Stikelse. — Hvad angaar § 7, i hvis 2det Stykke det er foreslaaet at indsatte Ordene „i Reglen“, maa jeg bestemt henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører, og sige, at jeg ikke kan stemme for at indsatte de nævnte Ord. De Ændringsforslag, der ere fremkomne fra de ærede Medlemmer, og som gjøre en væsentlig Forandring i Lovens § 18, skal jeg efter at have hørt dem nærmere motiverede, erklære, at jeg kan stemme for, naar Meningens dermed alene er at føre Sagen over til privat istedetfor til offentlig Politiret, da jeg indser, at Noget, der skal være saa meget privat som muligt, ikke skal komme ind under offentlige Domstole. Særligt skal jeg blot sige til de Udtalelser, vi hørte fra den ærede Ordfører for Mindretallet, om Voldgiftsretten, at det skulde være mig meget kjær, om man turde gaa saa vidt, at man indførte den, og jeg slutter mig saaledes fuldt ud til de Udtalelser, der kom fra den Side.

Jessen: Det gjør mig ondt, at jeg sa sent har faaet Ordet, da jeg ikke tør love det høje Thing at kunne fatte mig med sædvanlig Korthed idag. Men jeg haaber, at den ærede Formand vil afbryde mig, dersom det varer for længe, og at jeg saa maaske kan faae Lov til at fortsætte imorgen.

Formanden: Jeg vil hellere overlade det til det ærede Medlem selv, naar han er paa et